

Riolites de Gréixer

Guardiola de Berguedà

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	damunt de les roques de sobre Gréixer
Emplaçament	Roques de Gréixer prop de les cases del nucli
Alçada:	1100-1500

Coordenades:

Latitud:	42.29134
Longitud:	1.84861
UTM Est (X):	405080
UTM Nord (Y):	4682766

Classificació

Número de fitxa	08099-15
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	DOGC 353/1983 de 15 de juliol. Llei 6/1982
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08098A001100009
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dv., 05/05/2017 - 02:00

Descripció

Les anomenades riolites de Gréixer, que s'estenen des dels voltants de les cases de Gréixer fins al coll de Pi i al vessant nord de la serra de la Moixa, constitueixen les restes d'una antiga colada volcànica que assoleix fins a 400 m de gruix. Es caracteritzen pel seu color vermellós, amb algunes franges d'alteració verdosa, i una estructura bandejada, a gran i petita escala, formada a causa de l'estructura de flux durant el seu emplaçament i a l'alternança mineral, conseqüència del refredament diferencial en vertical. La riolita és una roca volcànica de colors diversos gris clar, verd, roig o rosat (en funció de la presència o no de diversos metalls) constituïda principalment per quars, feldspats i miques (principalment biotita), de textura porfírica, és a dir formada per grans cristalls (fenocristalls) en una matriu de gra fi o vítria, que mostra una estructura fluïdal i bandejada. Són roques de gran resistència i duresa, formades a partir del refredament d'una lava de composició granítica. Els minerals accessoris són òxids de ferro i titani, apatita i zircó.

Història

El seu origen es troba en la fase tardi-herciniana. Durant aquest període, entre l'estefanià i l'autunià (carbonífer superior-permià inferior) l'activitat volcànica està lligada a un cicle encara compressiu, i l'activitat sedimentària coexisteix amb efusions de caràcter calco-alcalí (d'est a oest: riolites, dacites i andesites) i amb la formació de subconques d'enfonsament. Les riolites estan lligades a aquesta activitat volcànica, amb efusions de composició calcoalcalina, que durant el permià es van estendre per tot el vessant sud del Pirineu. La causa de la gran potència de riolites és que, durant l'autunià (permià inferior), es van produir una sèrie d'erupcions ignimbríiques que van generar tot de dipòsits piroclàstics com els de Castellar de n'Hug, formant una caldera volcànica d'esfondrament d'uns 14 km de diàmetre, que es va reomplir de laves riolítiques.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT. PARC NATURAL DEL CADÍ MOIXERÓ (2013). Patrimoni cultural i natural. www.parcsnaturals.gencat.cat/cat/cadiMartí, Joan. Geozona 140 Riolites de Gréixer. Generalitat de Catalunya, 2007.

